

§ 7. 1. Przeprowadzanie blaszanych rur dymowych przez drewniane stropy i dachy jest dopuszczalne pod warunkiem, że w miejscu przejścia rury przez dach lub strop rury dymowe izolowane będą cegłą na glinie lub innym odpowiednim materiałem, w części zaś, w której rury te przechodzą będą przez strychy, zostaną one zabezpieczone materiałem izolacyjnym.

2. Komendy powiatowe (miejskie) straży pożarnych, a w resortach, w których są odrębne służby ochrony przeciwpożarowej, inspektorzy ochrony przeciwpożarowej albo komendanci ochrony przeciwpożarowej mogą uznać za wystarczający inny sposób zabezpieczenia przy przeprowadzaniu rur przez drewniane stropy i dachy.

§ 8. Przeprowadzanie blaszanych rur dymowych przez drewniane ściany jest dopuszczalne przy zachowaniu następujących warunków:

- 1) ściana w miejscu przejścia rury powinna być obmurowana w promieniu 13 cm albo zabezpieczona przewodem kamionkowym o takim wymiarze średnicy wewnętrznej, aby wokół rury pozostawała wolna przestrzeń nie mniejsza niż 5 cm, zamknięta z obu stron warstwą gliny;
- 2) rura dymowa po zewnętrznej ścianie budynku jednokondygnacyjnego musi być wyprowadzona ponad dach i zakończona kółkami, który przy budynkach wielokondygnacyjnych powinien być tak umieszczony, aby zabezpieczał okna wyższych kondygnacji przed iskrami;
- 3) odległość rur dymowych od zewnętrznych ścian oraz okapu nie może być mniejsza niż przewiduje § 6;
- 4) odległość rur dymowych od płaszczyzny dachowej i pokrycia do wylotu rury nie może być mniejsza niż 1 m.

§ 9. Paliwo do piecyków i kuchenek powinno być przechowywane w naczyniach ustawionych w odległości nie mniejszej niż 1 m od piecyka w ilości nie przekraczającej normy zużycia paliwa w ciągu doby.

§ 10. 1. W czasie palenia piecyki i kuchenki żelazne zainstalowane w lokalach mieszkalnych i produkcyjnych, na budowach oraz w innych obiektach powinny znajdować się pod stałym nadzorem.

2. Piecyki i kuchenki zainstalowane w lokalach użytkowych powinny być przed zakończeniem pracy wygaszone.

§ 11. Przewody dymowe powinny być okresowo oczyszczane w terminach określonych w osobnych przepisach.

§ 12. 1. Piecyki zainstalowane w pomieszczeniach magazynowych powinny być ogrodzone w promieniu 1 m siatką drucianą.

2. Piecyki instalowane w pomieszczeniach magazynowych, w których przechowywane są materiały wymagające określonej temperatury, powinny być wykonane z kafli. Długość rur dymowych przy tych piecach nie może być większa

niż jeden odcinek. Piecyk i rury dymowe powinny być ogrodzone w promieniu 1 m siatką drucianą.

3. Instalowanie innych piecyków niż kaflowe oraz w inny sposób wymaga pisemnej zgody resortowego inspektora ochrony przeciwpożarowej lub powiatowego (miejskiego) komendanta straży pożarnych.

§ 13. W przypadku likwidowania piecyka przenośnego czy kuchenki nawet na okres przejściowy otwór w przewodzie kominowym po rurze dymowej powinien być szczelnie zabezpieczony materiałem niepalnym.

§ 14. Zabrania się:

- 1) instalowania wszelkiego rodzaju żelaznych piecyków i kuchenek przenośnych w pomieszczeniach zaliczonych do pierwszej, drugiej i trzeciej kategorii niebezpieczeństwa pożarowego określonej odrębnymi przepisami;
- 2) łączenia więcej niż trzech palenisk, w tym również palenisk piecyków w jednym kanale dymowym;
- 3) łączenia palenisk piecyków z kanałem dymowym na jednej wysokości z innymi połączeniami do tego samego kanału;
- 4) wpuszczenia przewodów dymowych od piecyków do przewodów wentylacyjnych i spalinowych; wyjątek stanowią pomieszczenia wykorzystywane czasowo na kwatery robotnicze w budynkach nie wykończonych, jeżeli na wprowadzenie przewodu dymowego od piecyka do przewodu wentylacyjnego uzyskano pisemną zgodę powiatowej (miejskiej) komendy straży pożarnych lub inspektora centralnego zarządu nadzorującego wykonawcę;
- 5) przeprowadzenia rur dymowych od piecyków przez otwory okienne;
- 6) używania środków łatwo zapalających się, mających właściwości wybuchowe, do rozpalania ognia w piecykach;
- 7) zawieszania na piecykach oraz przewodach dymowych od piecyków odzieży itp. materiałów palnych;
- 8) zawieszania w odległości mniejszej niż 1 m od piecyków kotar oraz ustawiania jakichkolwiek przedmiotów czy urządzeń wykonanych z materiałów palnych;
- 9) zaklejania lub zatykania otworu w przewodzie kominowym po zlikwidowanym piecyku czy kuchence przy użyciu papieru lub innych palnych materiałów.

§ 15. Piecyki i kuchenki zainstalowane przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia powinny być dostosowane do jego przepisów w terminie miesiąca od wejścia rozporządzenia w życie.

§ 16. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: W. Wicha

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 8 sierpnia 1955 r.

w sprawie przepisów o radiostacjach amatorskich i doświadczalnych.

Na podstawie art. 31 dekretu z dnia 11 marca 1955 r. o łączności (Dz. U. Nr 12, poz. 71) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sprawy udzielania zezwoleń na posiadanie i używanie amatorskich i doświadczalnych urządzeń radionadawczych

lub nadawczo-odbiorczych reguluje zarządzenie Ministra Łączności, ogłoszone w Dzienniku Łączności.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Poczty i Telegrafów z dnia 30 października 1948 r. o prywatnych radiostacjach doświadczalnych (Dz. U. z 1948 r. Nr 52, poz. 417 i z 1951 r. Nr 43, poz. 327).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1955 r.

Minister Łączności: w z. F. Ładosz

K O M U N I K A T

w sprawie prenumeraty Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego w 1956 r.

I. Powołując się na pismo okólne Ministra-Szefa Urzędu Rady Ministrów z dnia 27 sierpnia 1954 r. w sprawie prenumeraty Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego (Monitor Polski Nr A-82, poz. 956) Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów podaje do wiadomości, iż w 1956 r. władzom i instytucjom objętym budżetami centralnym i terenowymi nadal przysługiwać będzie bezpłatna prenumerata Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego na podstawie rozdzielników ministerstw i urzędów centralnych zatwierdzanych przez Urząd Rady Ministrów.

Ponieważ w licznych przypadkach ilość obecnie wysyłanych egzemplarzy Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego przekracza istotne potrzeby jednostek, co powoduje marnotrawstwo papieru, zbędne koszty wysyłki itp., należy poddać obecnie obowiązujące rozdzielniki bezpłatnej prenumeraty szczegółowej analizie pod kątem użyteczności i możliwie najdalej idącej oszczędności, a następnie nadesłać zrewidowane rozdzielniki na 1956 r. do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Bracka 20a, w terminie do dnia 30 września rb.

Wnioski o bezpłatną prenumeratę Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego zawierające proponowane rozdzielniki na 1956 r. i uwzględniające potrzeby własne oraz wszystkich podległych jednostek objętych budżetami centralnym i terenowymi, z wyłączeniem jednostek wchodzących w skład prezydium rad narodowych, powinny być zgłaszane centralnie przez ministerstwa i centralne urzędy, a nie oddzielnie przez każdą poszczególną jednostkę. Dla prezydium rad narodowych wszystkich stopni i ich organów rozdzielniki powinny być sporządzane przez prezydium wojewódzkich rad narodowych i kierowane bezpośrednio do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.

Przypomina się jednocześnie o konieczności zawiadamiania Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów we właściwym czasie o wszelkich zmianach nazw i adresów jednostek objętych rozdzielnikami bezpłatnej prenumeraty powstałych w ciągu roku abonamentowego.

II. Przedsiębiorstwa i jednostki pozostające na rozrachunku gospodarczym oraz inni abonenci otrzymywać będą w 1956 r. Dziennik Ustaw i Monitor Polski na podstawie opłaconej prenumeraty według następującego cennika:

	Dziennik Ustaw bez załączników	Dziennik Ustaw z załącznikami	Monitor Polski
prenumerata roczna	zł 45.—	zł 60.—	zł 45.—
„ półroczna	„ 27.—	„ 36.—	„ 27.—

W formie załączników do Dziennika Ustaw, opatrzonych odrębną numeracją stron, publikowane są obszerniejsze akty z zakresu stosunków międzynarodowych. Celem uniknięcia kosztów i zbędnego zużycia papieru prenumeratę załączników powinny zgłaszać tylko jednostki, którym załączniki są istotnie potrzebne.

Opłata prenumeraty za okres roczny i za I półrocze 1956 r. powinna nastąpić w czasie możliwie najkrótszym, nie później jednak niż 30 listopada rb.

Otrzymana wpłata traktowana będzie jako zamówienie. Należy zaniechać wysyłania zamówień i zawiadomień o dokonaniu wpłat. Rachunki wystawiane nie będą.

Wpłaty za prenumeratę Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego należy dokonywać na konto Narodowego Banku Polskiego Oddział VIII Miejski — Warszawa Nr 1532-91-5 — cz. 2, dz. 5, rozdz. 19. Na odcinku wpłaty należy podać dokładny adres wysyłkowy (nazwa i numer urzędu pocztowego, powiat, ulica, nr domu, nr skrytki pocztowej), ilość egzemplarzy Dziennika Ustaw i Monitora Polskiego i czasokres prenumeraty.

Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.